

Welkom: Het is niet uitzonderlijk dat een mens, u of ik, overvallen wordt door de vraag 'Ben ik 't wel waard?' Die vraag kan opkomen bij de liefde die je van een ander krijgt, of bij de uitnodiging voor een eervolle activiteit, of hier in de kerk wanneer je het Lichaam van Christus ontvangt: 'Heer ik ben niet waardig'. Een vraag die heel diep kan gaan- Ben ik het waard? Zoals we aanstonds zullen horen, speelt die vraag ook een rol bij de profeet Jesaja en de apostel Petrus, niet de minsten onder de mensen. Het is goed daarbij stil te staan en de vraag naar onze waarde te zien in het licht van God die wij onze goede Vader noemen. Daar sluit het gebed bij aan dat we na een korte stilte zingen 'Heer, ontferm U'.

Gebed

God, overwin in ons de schaamte en de angst om Uw nabijheid te ervaren en uw uitnodiging te aanvaarden. Maak ons hart zuiver en reinig onze lippen om vrijmoedig Uw nabijheid te kunnen uitdragen in ons doen en laten. Dat vragen wij U door Jezus, Uw evenbeeld en onze broeder. Amen.

Jesaja 6:1-2a,2-8   *Lucas 5:1-11*

Overweging

De Bijbelse verhalen die elke zondag in deze kerk klinken komen van heel ver. En soms, op het eerste gezicht, van al te ver. Maar wonderlijk hoe ze op alle continenten door de eeuwen heen worden doorverteld. Het gaat om gebeurtenissen en ervaringen die blijkbaar iets van tijdeloosheid in zich hebben. De ervaring van Jesaja zoals verteld in de eerste lezing, stamt uit de zevende eeuw voor Christus. De ervaring van Simon Petrus, zoals verteld in de evangelielezing vindt zijn oorsprong in het begin van onze jaartelling. Beide gebeurtenissen vinden plaats in het Midden Oosten, knooppunt van drie continenten Azië, Afrika en Europa. Daar ontstonden ook de drie monotheïstische godsdiensten, Jodendom, Christendom en Islam. Als wij kennismaken met Jesaja en Simon Petrus, dan is het goed

te weten dat zij deel uitmaken van een cultuur die open staat voor het mysterie. Ook die cultuur wordt getekend door oorlog, machtsusurpatie en alle dingen die des mensen zijn. Toch lijkt het er op dat zij en hun medemensen van toen door alles heen diep aanvoelen dat het leven uit meer bestaat dan uit wat wij kunnen tellen en meten. In hen leeft het besef dat ze in verbinding staan met God van wie heel de aarde is vervuld. Hoe ervaren Jesaja en Petrus dat? Kunnen we iets meevoelen van hun gevoel 'ik ben het niet waard' en de omkeer naar 'hier ben ik, zend mij'?

Jesaja krijgt een visioen in de tempel en Simon Petrus heeft een ontmoeting in zijn vissersboot. Jesaja krijgt een visioen gedurende een soort liturgie die zich afspeelt in de tempel. God zit op een verheven troon en de serafs om hem heen roepen elkaar toe wat wij in navolging daarvan heel vaak nazingen in het 'sanctus': 'Heilig, heilig, heilig de Heer der hemelse machten. Heel de aarde is vol van zijn glorie.' Serafs zijn engelen. Hun naam is afgeleid van een Hebreeuws woord dat 'branden' betekent. Ze spelen met vuur en ze zijn geen kleine jongens. Ze vullen de tempel met rook en hun stemmen klinken zodanig luid dat de drempels van de tempel schudden in hun voegen. De reactie van Jesaja is er een van ontzetting: wee mij. Wie ben ik dat ik hier mag zijn en dit alles mag meemaken? Ben ik dit waard? Ik ben een mens met onreine lippen te midden van een volk met onreine lippen. En dan komt een seraf die met een gloeiende kool zijn lippen reinigt. 'Je mag er zijn, Jesaja, je misstappen zijn vergeven.' En zijn reactie 'hier ben ik – stuur mij'. Ik ga doen wat mij van God uit is opgedragen.

En dan Simon Petrus, geen profeet maar een visser. Een professional die met zijn medewerkers de hele nacht heeft gewerkt op het meer van Genezareth, zonder resultaat. De netten zijn leeg gebleven. Ze ruimen de zaak op en daar is Jezus die vraagt of hij van de boot gebruik mag maken om het volk toe te spreken dat zich aan de oever van het meer heeft verzameld. Als hij zijn toespraak heeft beëindigd, zegt hij tegen Simon

Petrus: 'vaar nu naar het diepe en gooi je netten uit voor de vangst'. De vangst die volgt is te groot voor die ene boot. Als Petrus dat ziet, reageert hij op eenzelfde manier als Jesaja: 'Heer, ga weg van mij want ik ben een zondig mens.' En de reactie van Jezus: 'wees niet bevreesd'. Jouw taak is het om naar de diepte te gaan, voortaan zul je daar mensen vangen. Hij liet, samen met Jacobus en Johannes, alles achter om Jezus te volgen.

Twee roepingsverhalen. Voor Jesaja klinkt de roepende stem vanuit iemand die boven hem is. De verhevenheid van God, de geheel Andere, openbaart zich in een visioen. Het ondenkbare, dat Jesaja met zijn onreine lippen het waard is om de werkelijkheid van God onder mensen levend te houden, geschiedt, onverwacht, van buiten af. Voor Petrus is de roepende stem heel dichtbij. De kracht van God openbaart zich in Jezus die naast hem zit.

Voorbede

In de vuurstorm die voorbij trok, in het ruisen van de zachte wind,
in de stem van Jezus die klinkt in de naaste,
laat ons open staan voor alles wat van U spreekt.

Geef ons de kracht onszelf te zijn, niet door schuld en schaamte beladen.
Maar oprecht luisterend naar Uw diepste signaal:
Je bent kind van God, maak zijn Naam bekend.

Voor mensen die door oorlog en geweld heen vechten voor vrijheid.
Laat hen de vrede van Christus verstaan en ter harte nemen
Tot welzijn van alle mensen van goede wil

Slotgebed

Heer, neem onze gebeden aan als tekenen van een vaste hoop.
Moge die hoop ons de lange adem geven om te doen waartoe U ons roept:
de weg naar Uw Koninkrijk te bewandelen samen met allen die
uitzien naar onderlinge liefde en een bestendige vrede.